

ВІДГУК

кандидата юридичних наук

Журавльової Зорі Владленівни

на дисертацію Платонова Ігоря Миколайовича на тему

«Адміністративно-правові основи формування національної системи

стійкості в Україні» на здобуття наукового ступеня кандидата

юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і

процес; фінансове право; інформаційне право

Дисертація Платонова Ігоря Миколайовича присвячена дослідженню актуальної та складної для сучасної адміністративно-правової науки проблематики, пов'язаної із формуванням національної системи стійкості України в умовах триваючої повномасштабної збройної агресії російської федерації, трансформації безпекового середовища, цифровізації публічного управління та необхідності забезпечення безперервності функціонування державних інституцій.

Актуальність обраної теми обумовлюється тим, що сучасні кризові процеси, пов'язані із воєнними, інформаційними, кібернетичними та інфраструктурними загрозами, вимагають переосмислення традиційних підходів до адміністративно-правового забезпечення національної безпеки та функціонування системи публічного адміністрування. За таких умов особливого значення набуває питання формування ефективної моделі національної системи стійкості, здатної забезпечувати адаптивність, стабільність та функціональну спроможність держави в умовах кризових викликів.

У дисертації автором здійснено комплексний аналіз теоретико-правових та адміністративно-правових засад формування національної системи стійкості, досліджено її місце у системі забезпечення національної безпеки України, а також охарактеризовано особливості адміністративно-

правового статусу суб'єктів, задіяних у процесах забезпечення стійкості держави та суспільства.

Позитивної оцінки заслуговує прагнення дисертанта поєднати доктринальний аналіз проблематики національної стійкості із практичними питаннями вдосконалення адміністративного законодавства та механізмів публічного адміністрування у відповідній сфері. Автором приділено увагу питанням стратегічного планування, функціонування критичної інфраструктури, кібербезпеки, цивільного захисту, міжінституційної взаємодії та перспективам адаптації національного правового регулювання до сучасних європейських безпекових стандартів.

Науковий інтерес становлять сформульовані у роботі пропозиції щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання національної системи стійкості, зокрема в частині трансформації підходів до суб'єктного складу відповідної системи, посилення технологічного компонента у сфері забезпечення національної безпеки, а також гармонізації окремих елементів національного законодавства із правом Європейського Союзу.

Дисертація характеризується логічною структурою, послідовністю викладення матеріалу та достатнім рівнем наукової аргументації. У процесі дослідження автором опрацьовано значний масив нормативно-правових актів, наукових джерел, сучасних аналітичних матеріалів та спеціалізованих наукових публікацій, що дозволило сформулювати обґрунтовані висновки та низку практично орієнтованих пропозицій щодо вдосконалення адміністративно-правового забезпечення формування національної системи стійкості України.

Разом із тим, як і будь-яке комплексне наукове дослідження, дисертація Платонова Ігоря Миколайовича не позбавлена окремих дискусійних положень, які потребують додаткової аргументації та уточнення.

По-перше, у дисертації автором обґрунтовується необхідність формування комплексної моделі національної системи стійкості, що охоплює значне коло суб'єктів публічного адміністрування, інститутів громадянського

суспільства та недержавного сектору. Разом із тим у роботі недостатньо деталізовано адміністративно-процедурний механізм координації діяльності зазначених суб'єктів, порядок ухвалення управлінських рішень у кризових умовах, а також механізми розмежування компетенції між органами державної влади та місцевого самоврядування у сфері забезпечення національної стійкості. У зв'язку із цим окремі положення роботи потребують більш прикладного адміністративно-правового опрацювання.

По-друге, аналізуючи нормативно-правове забезпечення функціонування національної системи стійкості, автор значну увагу приділяє стратегічним документам, концепціям, програмним актам та безпековим доктринам. Водночас у роботі недостатньо досліджено практичні проблеми реалізації відповідних положень на рівні підзаконного адміністративного регулювання, діяльності центральних органів виконавчої влади та механізмів міжвідомчої взаємодії. У зв'язку із цим окремі висновки дисертації мають переважно стратегічно-концептуальний характер.

По-третє, дисертант обґрунтовано акцентує увагу на необхідності адаптації національного законодавства до сучасних європейських безпекових стандартів, зокрема положень Директиви ЄС 2022/2557 (CER) («Про стійкість критично важливих суб'єктів»). Разом із тим у роботі недостатньо проаналізовано потенційні складнощі імплементації відповідних механізмів у національну систему публічного адміністрування з урахуванням особливостей української моделі розподілу повноважень, ресурсних обмежень та умов воєнного стану.

По-четверте, характеризуючи адміністративно-правовий статус суб'єктів національної системи стійкості, автор значною мірою концентрується на інституційному та функціональному аспектах їх діяльності. Водночас питання адміністративної відповідальності посадових осіб за неналежне забезпечення заходів стійкості, а також проблематика юридичних наслідків невиконання відповідних управлінських рішень залишилися розкритими недостатньо повно.

По-п'яте, у роботі значна увага приділена перспективним напрямам розвитку національної системи стійкості та модернізації адміністративного законодавства. Разом із тим окремі запропоновані автором механізми потребували б більш детального фінансово-організаційного та управлінського обґрунтування, оскільки ефективність їх реалізації значною мірою залежить не лише від нормативного закріплення, а й від реальної інституційної спроможності держави забезпечити їх практичне впровадження.

Проте висловлені зауваження мають переважно дискусійний характер та не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційного дослідження.

Вищевикладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертація Платонова Ігоря Миколайовича на тему «Адміністративно-правові основи формування національної системи стійкості в Україні» є завершеною самостійною науковою працею, яка за своїм змістом, рівнем наукової новизни, теоретичним та практичним значенням відповідає вимогам постанови Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів», а її автор – Платонов Ігор Миколайович – заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:

кандидат юридичних наук,

старший науковий співробітник

Науково-дослідного інституту публічного права,

приватний нотаріус

Київського міського нотаріального округу

З.В. Журавльова

